

Porada prawna

Umowa o dzieło a umowa o roboty budowlane

Realizacja przedsięwzięcia budowlanego zazwyczaj jest oparta na jednym z dwóch rodzajów umów uregulowanych w kodeksie cywilnym: umowie o dzieło lub umowie o roboty budowlane. Może okazać się, że dokonanie nietrafnego wyboru może drogo kosztować wykonawcę lub podwykonawcę.

Umowa o roboty budowlane

Stronami tej umowy są zazwyczaj: inwestor, wykonawca i podwykonawca. Zgodnie z art. 647 kodeksu cywilnego, umową o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej. Inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Umowa o dzieło

Zgodnie zaś z art. 627 kodeksu cywilnego, umowa o dzieło zobowiązuje przyjmującego zamówienie do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiającego do zapłaty wynagrodzenia. Umowa o dzieło może dotyczyć wykonania tylko pewnego zakresu prac budowlanych. Zamawiający, którym w tym przypadku będzie najczęściej inwestor lub główny wykonawca, zleca wykonanie pewnych prac, jak np. ułożenie podłóg, glazury lub pomalowanie ścian. Przyjmujący zamówienie, którym najczęściej będzie wykonawca główny lub podwykonawca, zobowiązuje się do wykonania tych robót za określonym wynagrodzeniem. Od wykonawcy zależy, w jaki sposób, w jakim terminie i z jakich materiałów dzieło to wykona. Inwestor zobowiązuje się, zazwyczaj, jedynie do zapłaty umówionego wynagrodzenia w określonym terminie.

Różnice i problemy w umowach

Sposób wyboru właściwej umowy, która ma być podstawą wykonania prac budowlanych, ma duże znaczenie w przypadku określenia podstawy i sposobu wynagrodzenia. Przepisy kodeksu cywilnego kwestie związane

z wynagrodzeniem wykonawcy lub podwykonawcy regulują jedynie przy umowie o dzieło. Zgodnie z art. 628 kodeksu cywilnego strony umowy o dzieło mogą wskazać wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła poprzez określenie podstaw do jego ustalenia. Jednym ze sposobów określenia takiego wynagrodzenia może być podanie zestawienia planowanych prac i przewidywanych kosztów - tzw. wynagrodzenie kosztorysowe. W takim przypadku wykonawca prac może żądać podwyższenia umówionego wynagrodzenia, jeżeli w toku wykonywania dzieła zajdzie konieczność przeprowadzenia prac, które nie były przewidziane w zestawieniu prac planowanych, a zestawienie sporządził zamawiający (inwestor). Jeżeli jednak zestawienie planowanych prac sporządził wykonawca, to może on żądać podwyższenia wynagrodzenia tylko wtedy, gdy mimo zachowania należytej staranności nie mógł przewidzieć konieczności prac dodatkowych. Podwyższenia wynagrodzenia wykonawca nie może żądać, jeżeli strony umowy umówiły się na wynagrodzenie ryczałtowe - czyli drugi sposób określania podstawy zapłaty za prace. Wykonawca nie może wysuwać żądania podwyższenia wynagrodzenia nawet wówczas, gdy w czasie zawarcia umowy

nie można było przewidzieć rozmiaru lub kosztów prac. Jeżeli strony postanowią, że podstawą wykonania prac budowlanych będzie umowa o roboty budowlane, mogą mieć problemy z dokładnym określeniem podstawy i zasad określenia należnego wynagrodzenia. Regulacje kodeksu cywilnego są na tyle ogólne, że w praktyce te same czynności budowlane mogą być wykonywane na podstawie umowy o roboty budowlane, a innym razem na podstawie umowy o dzieło. Dokonanie rozróżnienia, która z umów była podstawą do wykonania danych prac nie jest proste i niejednokrotnie przyprawia o ból głowy prawników i sędziów. W praktyce przyjmuje się najczęściej, że umowa o roboty budowlane ma zastosowanie przy przedsięwzięciach o większych rozmiarach oraz prac remontowych, które można zakwalifikować jako roboty budowlane. Umowa o dzieło w zakresie prac budowlanych służy natomiast realizacji prac o charakterze wyposażeniowym, uzdatniającym i konserwacyjnym. Problem odróżnienia umowy o roboty budowlane od umowy o dzieło w zakresie robót budowlanych ma także znaczenie w przypadku powstania sporu pomiędzy stronami umowy, np. na tle nieuregulowania należności wynikających z umowy.

Zgodnie z art. 6471 par. 5 kodeksu cywilnego, w umowie o roboty budowlane, za zapłatę wynagrodzenia wykonawcy, solidarnie odpowiedzialność ponoszą inwestor oraz wykonawca. Oznacza to, że jeżeli podwykonawca wykona zlecone mu prace i nie otrzyma za nie wynagrodzenia, to będzie mógł żądać zapłaty nie tylko od podmiotu, który zlecił mu ich wykonanie czyli najczęściej od głównego wykonawcy, ale także od inwestora. Jest to o tyle ważne, że jeżeli okaże się, że np. wykonawca stał się niewypłacalny, to podwykonawca będzie miał jeszcze szansę na uzyskanie wynagrodzenia od inwestora. Możliwość dochodzenia wynagrodzenia od inwestora nie występuje natomiast, jeżeli wykonawca zawarł z podwykonawcą w zakresie robót budowlanych umowę o dzieło. Zgodnie z art. 627 kodeksu cywilnego umowa o dzieło jest zawierana pomiędzy dwoma podmiotami: przyjmującym zamówienie (podwykonawcą) i zamawiającym (głównym wykonawcą). Stroną tej umowy nie jest inwestor i w związku z tym nie jest on zobowiązany do regulowania należności, np. z tytułu niezapłaconego wynagrodzenia należnemu podwykonawcy. Jeżeli ten ostatni nie otrzyma należnej mu zapłaty, to będzie mógł wystąpić z pozwem jedynie przeciwko wykonawcy głównemu.

ROZRYWKA!

Zapraszamy do rozwiązania krzyżówki PROFII!

Litery z ponumerowanych pól tworzą hasło, które należy przesłać na adres: Henkel Polska Sp. z o.o., ul. Domaniewska 41, bud. Saturn, V piętro, 02-672 Warszawa, z dopiskiem: PROFII Poradnik Glazurnika. Nagrody ufundowane przez firmę Henkel Polska otrzyma pierwszych 5 osób, które przysła prawidłowe rozwiązanie. Decyduje data stempla pocztowego.

W poprzednich numerach krzyżówki zwyciężyli:

numer 3/2010

- I nagroda: Tomasz Kułak
- II nagrody: Stanisław Frelikowski, Krystyna Stawicka
- III nagroda: Benedykt Markiel

numer 4/2010

- I nagroda: Mirosław Podymski
- II nagrody: Zbigniew Błażkowski, Ilona Kukowska, Bogdan Kupiec

A w tej edycji do wygrania:

- 1 telefon komórkowy Nokia 1661
- 2 bluzy polarowe
- 2 torby podróżne

manaki	inkwizytor	gasa	almanach	plakat	kolodziej	„Gom-browicz	podobny	rymanka	wywił lat	kerowca	niekiedy	handlowe	pole, lan	skomodo	gafki	kojoty
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31
32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32
33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33
34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34
35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35
36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36
37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37
38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38
39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39
40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41
42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42
43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43
44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych oraz umieszczenie ich w informatycznej bazie danych Henkel Polska Sp. z o.o. zgodnie z ustawą z dnia 29.08.1997 roku o ochronie danych osobowych (Dz.U. nr 133, poz. 883 z późniejszymi zmianami) z przeznaczeniem do wykorzystania ich w celach marketingowych. Administratorem bazy jest DCM Direct Sp. z o.o., ul. Parandowskiego 9, 01-699 Warszawa lub podmioty współpracujące z Henkel Polska przy realizacji akcji promocyjnych.

Moje dane osobowe udostępniam dobrowolnie oraz wiem, że przysługuję mi prawo wglądu do nich, ich poprawiania i zgłoszenia przestępstwa. Wyrażam również zgodę na przysyłanie mi próbek i materiałów informacyjnych dotyczących wyrobów Henkel Polska Sp. z o.o., a także informacji drogą elektroniczną. Niniejszym potwierdzam prawdziwość podanych informacji.

PROFI – KWARTALNIK BRANŻY PŁYTKARSKIEJ
 Redaguje zespół:
 Redaktor naczelny: Kamil Grzelak, kamil.grzelak@pl.henkel.com,
 Sekretarz redakcji: Maciej Kamiński, maciej.kaminski@pl.henkel.com,
 Adres redakcji: ul. Wotoska 7, budynek Mars, V piętro,
 02-672 Warszawa, tel. 022 56 56 300

PROFI

Stworzony do gresu Ceresit CM 11 PLUS gres!

Idealne połączenie

Ceresit CM 11 PLUS „Comfort Gres” to nowa zaprawa stworzona z myślą o komfortowym mocowaniu gresu. Jej parametry robocze sprawiają, że praca będzie szła szybko i gładko jak po maśle. Teraz bez trudu zadowolisz wymagania klienta, a sobie zwiększysz komfort pracy. Specjalna kombinacja wypełniaczy zastosowana w nowej zaprawie Ceresit CM 11 PLUS pozwala na jeszcze łatwiejszą aplikację, a co za tym idzie - szybszy postęp robót. Zaprawę łatwo się miesza i równie sprawnie rozprowadza. Długi czas korekty umożliwia precyzyjne ułożenie płytek - bez obaw o wizualny efekt końcowy. Spoinowanie można zacząć po 24 godzinach od zakończenia mocowania. Nowa zaprawa przeznaczona jest do stosowania na

zewnątrz i wewnątrz budynków, na ściany i na podłogi. Najlepiej sprawdzi się w przypadku płytek gresowych o wymiarach do 40 x 40 cm. Oczywiście można ją także stosować pod wszelkiej maści płytki ceramiczne. Nie odmówi współpracy ze stosowanymi pod okładziny w kuchniach i łazienkach materiałami uszczelniającymi: Ceresit CL 51 lub Ceresit CR 65. Jest wodo- i mrozoodporna. Polecamy ją wszystkim, którzy dbają o długie i piękne związki podłoga z gresem!

Wypróbuj nową zaprawę klejącą do gresu CM 11 PLUS „Comfort Gres”

O użyciu nowej zaprawy czytaj na stronie 5

Są tacy, którzy niechętnie żegnają się z zielenią na czas ponurej zimy. Kiedy mają ku temu warunki, zabierają więc wycinek natury pod swój dach. Jeśli dręczą Was wątpliwości, czy oranżeria jest bardziej wnętrzem, czy ogrodem i jakich w związku z tym należy użyć materiałów do jej wykończenia, zapraszamy do przeczytania obszernego materiału o ogrodach zimowych. **str. 2-3**

– Jestem spoiną pracującą, żadnej pracy się nie boję – mógłby powiedzieć... no właśnie, kto? Silikon? Akryl? Poliuretan? O tym, jakie są różnice w zastosowaniach tych elastycznych szczeliw i kto ile może w branży wypełniania mało sztywnych spoin: **str. 4**

Ceramiczna okładzina bez najmniejszych, minimalnych chociażby odchyień... marzy o tym i każdy inwestor, i szanujący swoją pracę glazurnik. Ale czy to w ogóle jest realne? Mamy na rynku nowego pomocnika – idealną pomoc w idealnym wypoziomowaniu posadzki. **str. 6**

Praktyczny i zdrowy ogród zimowy

Prawidłowo zaprojektowany i wykonany ogród zimowy pełni rolę pomieszczenia gromadzącego ciepło dla całego domu, może więc znacznie obniżyć zużycie energii. Warto więc mieć na uwadze przyszłe oszczędności już na etapie wyboru materiałów i do jego budowy użyć wysokiej jakości szkła oraz specjalnych profili aluminiowych z podwójną izolacją termiczną. Konstrukcję ogrodu zimowego mogą także stanowić przeszklone profile konstrukcyjne z drewna, PVC albo stali.

Budowa zimowego ogrodu nie jest obciążona ogromem formalności. Zgodnie z aktualnie obowiązującym prawem budowlanym (Art. 29 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.) nie wymaga ona pozwolenia na budowę, jeżeli powierzchnia każdego pojedynczego ogrodu zimowego nie przekracza 25 m², a łączna powierzchnia takich obiektów na działce nie przekracza 500 m².

Przyjmując zlecenie na budowę ogrodu zimowego możemy zetknąć się z dwiema sytuacjami. W pierwszej będziemy wykonywać oranżerie na etapie budowy nowego domu, zgodnie z założeniami projektanta. W drugiej – dobudowywać ogród zimowy do istniejącego budynku z wykorzystaniem już istniejącego tarasu. W przypadku numeru dwa, musimy więc brać pod uwagę ograniczenia wynikające z zastanego rozmiaru i kształtu tarasu oraz nośności podłoża. W przypadku budowy nowego tarasu pod zabudowę zimowego ogrodu, prace wyglądają identycznie jak w przypadku pozostałych części budynku. Po wytyczeniu zarysu ogrodu zimowego wykonujemy wykop pod fundament. Powinien on sięgać poniżej poziomu przemarzania gruntu, czyli – w zależności od strefy klimatycznej – na głębokość od 80 do 120 cm. Następnie wykonujemy warstwę chudego betonu o grubości 10 cm.

Ogrody zimowe mają mnóstwo zalet. Potrafią w atrakcyjny sposób zmienić architekturę budynku, poprawiają natlenienie domu, stabilizują wilgotność pomieszczeń. Pozwalają wpuścić pod dach mnóstwo zdrowego światła, poprawiają bilans cieplny budynku, a przede wszystkim stanowią wspaniałe miejsce do relaksu wśród bujnej zieleni.

Na tę warstwę aplikuje się hydroizolację poziomą – na podłożu nanosimy grunt bitumiczny Ceresit BT 26, a po jego wyschnięciu przyklejamy membranę izolacyjną Ceresit BT 18. Następnie wykonujemy ławy fundamentowe, a na nich, analogicznie jak na warstwie chudego betonu, wykonujemy hydroizolację poziomą. Kiedy mamy już ściany

fundamentowe, przystępujemy do zrobienia izolacji pionowej. Sprawdza się tu wysokoleistyczna, niezawierająca bitumu masa izolacyjna Ceresit CP 1. Szczególną uwagę należy zwrócić na to, by narożniki zewnętrzne były sfazowane, a narożniki wewnętrzne wyoblone – umożliwi nam to zaaplikowanie materiału o tej samej grubości na całej powierzchni ścian fundamentowych. Wewnątrz fundamentu wykonujemy warstwę odsączającą z zagęszczonego piasku o grubości 10 cm. Następnym etapem prac jest warstwa podbudowy grubości 10 cm, na której wykonujemy hydroizolację poziomą z masy izolacyjnej Ceresit CP 1. Następnie układamy warstwę termoizolacji z polistyrenu ekstrudowanego grubości 10 cm. Na niej rozkładamy folię budowlaną lub geowłókninę i wykonujemy warstwę jastrychu pływającego o grubości minimum 4,5 cm z masy posadzkowej Ceresit CN 87. Przy ścianie należy wcześniej zastosować dylatację obwodową, wykorzystując do tego taśmę brzegową.

Teraz możemy przystąpić do wykonania posadzki. Całość gruntujemy preparatem Ceresit CT 17. Układanie płytek ceramicznych możemy rozpocząć po 2-4 godzinach od zakończenia gruntowania. W przydomowej oranżerii najlepiej sprawdzą się płytki gresowe. Są one bardzo twarde, charakteryzują się wysoką wytrzymałością na zginanie oraz odpornością na ścieranie. Ze względu na bardzo małą nasiąkliwość płytek gresowych (< 3% według PN-EN 14411:2005) do ich mocowania należy stosować zaprawę o zwiększonej przyczepności. W przypadku, kiedy układamy je na powierzchniach poziomych, najlepiej jest stosować tzw. metodę kombinowaną (nakładając zaprawę pacą zębata na podłoże i dodatkowo cienką warstwą na spodnią stronę płytki) lub stosując kleje o konsystencji półciekłej (tutaj jednak musi być równe podłoże – wówczas po lekkim dociśnięciu uzyskujemy 100% rozplływ kleju pod płytką). Dekoracyjnym i wytrzymałym materiałem podłogowym do oranżerii są także płytki z kamienia. Do klejenia płytek gresowych możemy zastosować zaprawę klejącą Ceresit CM 12 „Elastic Gres”, albo Ceresit CM 17 „Super Flexible”. Jeżeli zależy nam na czasie,

warto skorzystać z zalet szybkotwardniejącej zaprawy do gresu CM 13 „Express” – umożliwi nam ona skrócenie czasu spoinowania z 24 godzin (jak to jest w przypadku CM 12 „Elastic”) do 6 godzin. Do klejenia okładzin kamiennych możemy użyć elastycznej zaprawy do marmuru i mozaiki CM 15 „Marble & Mosaic”.

Jeżeli zależy nam na zachowaniu maksimum czystości, np. w sytuacji, gdy ogród zimowy dobudowywany jest do urzędzonego i funkcjonującego pomieszczenia, możemy zastosować wysokoplastyczną, niepylącą zaprawę klejącą CM 17 Stop Dust. Po stwardnieniu zaprawy (każdy klej ma inny czas spoinowania) możemy przystąpić do spoinowania. Idealne są tu fugi Ceresit: wąska – CE 40 Aquastatic lub CE 43 Grand'Elit, które wzmocnione są formułą MicroProtect zapobiegającą powstawaniu grzybów i pleśni. Połączenie posadzki ze ścianą należy wypełnić uszczelniaczem poliuretanowym Ceresit CS 29.

Drugi przypadek stanowi dobudowanie ogrodu zimowego do istniejącego budynku z wykorzystaniem już istniejącego tarasu (w tym

przypadku jesteśmy ograniczeni co do rozmiaru i kształtu oraz co do nośności podłoża). Musimy pamiętać, że konstrukcja profili, wypełniająca je szyby zespolone lub ewentualny ciężar obciążający, jeżeli nie będzie miała ona wystarczającej nośności. Jeśli nie ma takiego zagrożenia, do montażu konstrukcji do podłoża możemy zastosować kotwę chemiczną Pattex CF 900.

Warto wiedzieć

Od żwiru do płytek ceramicznych

Nawierzchnie w ogrodzie zimowym mają do spełnienia podwójną funkcję: z jednej strony powinny stworzyć miłe warunki do mieszkania, a z drugiej są ważne dla zdrowego klimatu i zatrzymywania ciepła. W planowaniu podziału powierzchni ogrodu zimowego rozróżniamy strefy przeznaczone dla roślin, dróżki do chodzenia i miejsca do siedzenia. Na powierzchni przeznaczonej dla roślin nie powinniśmy wchodzić; możemy z niej korzystać jedynie w celu przeprowadzenia zabiegów pielęgnacyjnych. Musimy zdawać sobie sprawę, że ziemia jest dobrym rezerwuarem energii cieplnej. Jej zdolność zatrzymywania ciepła zależy od poziomu wilgotności i doboru uprawianych roślin. Wybierając nawierzchnię na dróżki i w miejscach do siedzenia, trzeba zwracać uwagę, aby była ona łatwa w pielęgnacji i miała dużą zdolność zatrzymywania ciepła. Najtańszą nawierzchnią, którą można stosować w krytych ogrodach, jest żwir. Powoduje on jednak pylenie i stosunkowo niewygodnie się po nim chodzi. Dróżki i miejsca do siedzenia w ogrodzie zimowym wyłożone drewnem mają wiele uroku, ale samo drewno do taniach materiałów nie należy. Musi być także od czasu do czasu poddawane konserwacji. Piękne i funkcjonalne są wykładziny z normalnych cegieł na podsypance z piasku. Można z nich układać interesujące desenie. Cegły mają własności higroskopijne, a więc wchłaniają wilgoć i automatycznie ją oddają. Odpowiednim materiałem są także płyty z ciemnego kamienia. Im wyższy mają ciężar właściwy i ciemniejszą barwę, tym więcej energii mogą zatrzymać. Bardzo jasne albo białe wykładziny podłogowe są naprawdę przepiękne, ale kompletnie nie nadają się do zatrzymywania ciepła, ta ich wada może co prawda być zaletą w bardzo małych ogrodach zimowych, mających skłonność do przegrzewania się. W większych ogrodach lepiej jest korzystać z innych okładzin podłogowych.

Dłaczego gres?

Gres, podobnie jak inne płytki, produkowany jest z przetworzonych minerałów. Wzbogacone kaolinem, kwarcem i skaleniemi glinki, czynią go materiałem o niezwykle zwartej strukturze, zamkniętych porach i malej chropowatości powierzchni, przypominającą wyjątkowo wytrzymałą, odporną na obciążenia, wahanie temperatury i oddziaływanie substancji chemicznych. Najbardziej praktyczną cechą gresu jest jego bliska zero nasiąkliwość. Z powodzeniem można go więc stosować na schodach lub podłogach w ruchliwych, narażonych na duże obciążenia miejscach użytkowności publicznej, a także na tarasach i balkonach. Nie można także odmówić gresowi niepowtarzalnych walorów dekoracyjnych. Istnieją tysiące możliwości barwienia go, nadawania deseniu i faktury, dzięki czemu może imitować inne materiały używane do prac wykończeniowych z marmurem i kamieniem włącznie. Zwarta struktura gresów sprawia jednak, że jego zastosowanie wymaga użycia specjalnych zapraw klejących. Materiał ten powinien więc być mocowany na zaprawę o odpowiednio zwiększonej elastyczności.

A jeśli drewno lub cegła?

Nawierzchnie drewniane układa się na konstrukcji z belek drewnianych. Belki konstrukcji podkładowej rozmieszczamy w rozstawie około 60 cm, a do nich mocujemy deski cynkowanymi wkrętami. Dodatkowo konieczne jest zabezpieczenie konstrukcji podkładowej przed wilgocią przez ułożenie na podsypance folii lub też papy dachowej. Deski drewnianej nawierzchni zaleca się łączyć z stykiem, pióro i wpust lub sklejać.

Cegły i płyty z naturalnego kamienia układa się bezpośrednio na podsypance z piasku. W tym celu ubijamy ziemię, pokrywamy ją gładką warstwą piasku i układamy na niej luźno cegły lub kamienie. Potrzebne są do tego co prawda umiejętności praktyczne. Brzegi drózek ograniczamy warstwą zaprawy. Cienšie płytki kamienne i ceramiczne muszą być zawsze układane na zaprawie.

To się może przydać!

CERESIT CT 7

Grunt to dobry pomocnik!

Jeśli jednocześnie wykonujemy kilka rodzajów prac w jednym pomieszczeniu, potrzebujemy uniwersalnego pomocnika - remedium na problemy związane z chłonnością różnych podłoży. Ceresit CT 7 skutecznie zmniejsza chłonność podłoża pod płytki ceramiczne, tapety, szpachle, powłoki malarskie czy płyty izolacji termicznej.

Nie straszna mu większość nasiąkliwych, chłonnych podłoży: betonu, tradycyjnych tynków cementowych i cementowo-wapiennych, betonu komórkowego. Szczególnie polecany jest na podłoża gipsowe oraz gazobetonowe. Jest także odpowiedni do gruntowania nieimpregnowanych płyt gipsowo-kartonowych.

Przed użyciem trzeba kilkakrotnie wstrząsnąć opakowaniem. Preparat nanosimy pędzlem i czekamy z podjęciem kolejnych prac około 2 godziny. Jeśli po wyschnięciu CT 7 podłoże nadal jest chłonne, czynność gruntowania musimy powtórzyć.

Zimą prawdziwe ogrody stają się bezużyteczne. Zapadają w zimowy sen, pozwalając jedynie wydeptywać coraz to nowe ścieżki zmarzniętym gospodarzom. W mroźne dni życie domowników przenosi się do domu, przed przytulne kominki i pod ciepłe pledy. Ci, którzy nie chcą rozstawać się z zielenią ogrodu na tych kilka chłodnych miesięcy, postanawiają czasem zabrać ogród pod swój dach. Przeszkolony pawilon z bujną i zawsze zieloną roślinnością staje się miniaturką prawdziwego ogrodu, namiastką roślinnej oazy. Dla nas glazurników ogród zimowy to specyficzne miejsce pracy - rodzaj obudowanego tarasu, na którym panują warunki charakterystyczne dla wnętrza.

Przerwa w ruchu

Czyli o tym, czym kierować się przy wyborze spoiw elastycznych

Najczęściej spotykany dylemat wykonawcy na wykończonym etapie prac to: wypełnić szczelinę fugą mineralną czy też zastosować spoiwo elastyczne – silikon sanitarny, akryl, a może uszczelniać poliuretanowy? Wszędzie tam, gdzie szczelina musi kompensować naprężenia, należy bezwzględnie stosować spoiwo elastyczne. Szczelin tych nie wypełnimy fugą mineralną, nawet opisywaną jako elastyczną. Zły wybór na etapie doboru materiału to gwarantowany problem w fazie użytkowania.

Do najbardziej „wymagających miejsc”, gdzie niezbędny jest elastyczny materiał, prosty przy nakładaniu, mogący „mostkować” przemieszczenia, występujące między krawędziami, należą przede wszystkim szczeliny między płytkami wykonywane w osiach:

- dylatacji konstrukcyjnych budynku,
- dylatacji posadzek przemysłowych,
- dylatacji jastrychów dociskowych na tarasach (jastrychy takie, w zależności od tego, czy zastosowano zwykłą wylewkę cementową, beton, czy wytwarzane fabrycznie masy, dylatuje się na pola o powierzchni od 16 do 25 m²),
- dylatacji samej okładziny z płytek ceramicznych na tarasach i balkonach – pola dylatacyjne powinny mieć powierzchnię 5-6 m² (z reguły wykonuje się 3-4 pola dylatacyjne na jedno pole dylatacyjne jastrychu dociskowego w styku cokolika lub okładziny ściany z posadzką, szczególnie w przypadku ścian wykonanych lub obłożonych płytami gipsowo-kartonowymi).

Do listy dopisać jeszcze należy miejsca bardziej prozaiczne, ale nie mniej ważne w budynku – połączenia posadzka – ściana, narożniki wewnętrzne i zewnętrzne, styki z różnymi elementami wyposażenia pomieszczeń, np. wannami, brodzikami, umywalkami, barierkami, rurami spustowymi, wpustami podłogowymi itp. oraz miejsca gdzie występują duże naprężenia termiczne – tarasy i balkony. Spoiwa elastyczne występują w różnych odmianach. Aby lepiej ocenić ich przydatność przy planowanym zastosowaniu, warto raz jeszcze usystematyzować informacje o ich rodzajach. Silikony, które stosujemy przy wykonywaniu fug sanitarnych, ze względu na proces utwardzania, dzielimy na odtworne i neutralne. Silikony uniwersalne, np.: Ceresit CS 24 – stosuje się do uszczelniania ram okiennych i ościeżnic, do uszczelniania instalacji klimatyzacyjnych, wentylacyjnych, rynien i rur spustowych. Dobrze przylegają do szkła i powierzchni szklawionych, gorzej do materiałów porowatych. Charakteryzują się utwardzaniem kwaśnym, więc nie powinny być stosowane do uszczelniania elementów z tworzyw sztucznych. Mogą powodować korozję metali. Ponieważ nie zawierają środków grzybobójczych, nie poleca się ich do stosowania w pomieszczeniach o podwyższonej wilgotności. Silikony sanitarne, np.: Ceresit CS 25 – przeznaczone są do pomieszczeń o podwyższonej wilgotności. Służą głównie do wypełniania szczelin między brodzikami, wannami, umywalkami, zlewami, blatami kuchennymi a ścianami. Silikony te zawierają też środek grzybobójczy, dzięki któremu są odporne na grzyby i pleśń. Uwaga: nie nadają się do wanian i brodzików akrylowych. Wyjątek stanowią silikon sanitarne – neutralne.

Do zalet uszczelniaaczy silikonowych z pewnością zaliczyć można ich odporność cieplną, wysoką elastyczność w szerokim zakresie temperatur, odporność na promieniowanie UV oraz wysokie właściwości dielektryczne (oznaczające słabe przewodzenie prądu). Silikony mają jednak również cechy, które eliminują je z niektórych zastosowań. W grę nie wchodzi np. ich przemalowanie.

Kolejną grupę spoiw elastycznych stanowią uszczelniaacze akrylowe, takie jak Ceresit Akryl CS 11. Główną cechą tej grupy produktów, decydującą o ich zastosowaniu, jest możliwość malowania oraz utwardzanie przez odparowanie wody. Posiadają one idealną przyczepność do typowych powierzchni materiałów budowlanych, takich jak: beton, cegła, tynk, gips, płyty g-k, drewno i kamienie. Są bezapachowe, odporne na mróz i promieniowanie UV. Uszczelniaacze akrylowe charakteryzują się przy tym jednak większym skurczem, przy wysokiej wilgotności powietrza dość długo schną, nie nadają się na stałe zanurzenie w wodzie i generalnie są mniej elastyczne niż silikon.

W niektórych, szczególnych przypadkach wypełnienie odczłapkujących się szczelin między płytkami ceramicznymi za pomocą silikonu lub akrylu może okazać się rozwiązaniem niewystarczającym. O sytuacji takiej może być mowa w przypadku posadzek przemysłowych (np. w hipermarketach), narażonych na mycie przy użyciu urządzeń mechanicznych i silnych środków chemicznych, tarasów i balkonów narażonych na bezpośrednie oddziaływanie promieniowania UV, wysokich temperatur czy elewacji budynków. Jeśli mamy do czynienia właśnie z takimi realizacjami, do wypełnienia przestrzeni między krawędziami płytek, które ulegają przemieszczeniom, należy zastosować materiał o wyższych parametrach, niż te omówione do tej pory. Bardzo dobrym rozwiązaniem jest użycie uszczelnacza poliuretanowego – takiego jak Ceresit CS 29. Jest to materiał jednoskładnikowy, aplikowany w bardzo podobny sposób jak silikon. Charakteryzuje się doskonałą przyczepnością do wielu materiałów, w tym również wilgotnych, jest wodoodporny, daje się malować, zachowuje elastyczność zarówno w niskich (-40°C), jak i wysokich temperaturach (+80°C). Jest odporny na działanie wody morskiej, słabych kwasów, wapna, różnych produktów na bazie ropy naftowej. Można nim wypełniać szczeliny o szerokości do 25 mm i głębokości do 10 mm.

Do głównych zalet uszczelniaaczy poliuretanowych należą: neutralny system utwardzania, elastyczność w niskich temperaturach, odporność na środki chemiczne, bezapachowość, duże predyspozycje do użycia na zewnątrz budynków. Nie wolno nam jednak zapomnieć o tym, że przy większości aplikacji tego materiału niezbędne jest użycie grunt. Może się również zdarzyć, że podczas procesu utwardzania pojawia się w jego strukturze pęcherzyki powietrza.

W niektórych, szczególnych przypadkach wypełnienie odczłapkujących się szczelin między płytkami ceramicznymi za pomocą silikonu lub akrylu może okazać się rozwiązaniem niewystarczającym. O sytuacji takiej może być mowa w przypadku posadzek przemysłowych (np. w hipermarketach), narażonych na mycie przy użyciu urządzeń mechanicznych i silnych środków chemicznych, tarasów i balkonów narażonych na bezpośrednie oddziaływanie promieniowania UV, wysokich temperatur czy elewacji budynków. Jeśli mamy do czynienia właśnie z takimi realizacjami, do wypełnienia przestrzeni między krawędziami płytek, które ulegają przemieszczeniom, należy zastosować materiał o wyższych parametrach, niż te omówione do tej pory. Bardzo dobrym rozwiązaniem jest użycie uszczelnacza poliuretanowego – takiego jak Ceresit CS 29. Jest to materiał jednoskładnikowy, aplikowany w bardzo podobny sposób jak silikon. Charakteryzuje się doskonałą przyczepnością do wielu materiałów, w tym również wilgotnych, jest wodoodporny, daje się malować, zachowuje elastyczność zarówno w niskich (-40°C), jak i wysokich temperaturach (+80°C). Jest odporny na działanie wody morskiej, słabych kwasów, wapna, różnych produktów na bazie ropy naftowej. Można nim wypełniać szczeliny o szerokości do 25 mm i głębokości do 10 mm.

Do głównych zalet uszczelniaaczy poliuretanowych należą: neutralny system utwardzania, elastyczność w niskich temperaturach, odporność na środki chemiczne, bezapachowość, duże predyspozycje do użycia na zewnątrz budynków. Nie wolno nam jednak zapomnieć o tym, że przy większości aplikacji tego materiału niezbędne jest użycie grunt. Może się również zdarzyć, że podczas procesu utwardzania pojawia się w jego strukturze pęcherzyki powietrza.

Masterclub Ceresit Pierwszy rok za nami!

Masterclub Ceresit - program skierowany do wszystkich profesjonalnych rzemieślników, używających w swojej pracy produktów Ceresit, świętuje pierwszy, udany rok swojej działalności! Coraz to nowe produkty dołączają do grona tych, których zakup premiowany jest nagrodą, coraz więcej osób zasila grono klubowiczów.

Któż w końcu nie chciałby się cieszyć dodatkowymi bonusami pieniężnymi, którymi nagradzane są zakupy materiałów Ceresit. W tym programie nie ma katalogu nagród – każdy zakup oznakowanych produktów oznacza zebranie punktów, przeliczanych następnie na konkretne kwoty. Zasilają one kartę płatniczą Masterclub Ceresit, którą każdy nowy uczestnik programu otrzymuje po zakończeniu procesu rejestracji. Posługiwanie się nią niczym nie różni się od używania zwykłej karty wydanej przez bank. Można płacić nią we wszystkich punktach honorujących kartę Visa – w sklepach, restauracjach, podejmować gotówkę z bankomatu albo realizować zakupy

w sieci. Dla członków programu oznacza to samodzielne dysponowanie zdobytymi bonusami finansowymi – czyli praktycznie nieograniczony wybór nagród! Nie zwlekaj więc i dołącz do grona coraz bogatszych klubowiczów Masterclubu! Bierz udział w akcjach dodatkowych, pozwalających np. na zdobycie podwojonej ilości punktów za wybór i zakup w określonym czasie wytypowanego przez organizatorów produktu, otrzymanie specjalnego

bonusu za zwerbowanie nowego członka klubu lub możliwość otrzymania bezpłatnych próbek materiałów Ceresit. Wszystko, co musisz zrobić, by korzystać z dodatkowych opcji zarabiania, jakie daje Masterclub Ceresit, to rejestracja (możliwa przez e-mail, telefon bądź drogą pocztową), a następnie regularne przysyłanie do organizatora kodów paskowych wyciętych z opakowań zakupionych materiałów.

JUŻ TERAZ DO GRONA PRODUKTÓW, KTÓRYCH ZAKUP GWARANTUJE ZASTRYK DODATKOWEJ GOTÓWKI, DOŁĄCZYŁA RYNKOWA NOWOŚĆ – ZAPRAWA CERESIT CM 11 PLUS „COMFORT GRES”. JEDEN WOREK ZAPRAWY TO 6 PUNKTÓW NA KLUBOWYM KONCIE! ZAPRASZAMY DO PUNKTÓW DYSTRYBUCYJNYCH!

Dla niej gres - żaden stres!

Jest jeszcze jeden powód, żeby właśnie teraz podjąć decyzję o przystąpieniu do MasterClubu Ceresit. Już w maju jego członkowie, którzy zadeklarowali wykonywanie prac glazurniczych, otrzymają bezpłatne próbki zaprawy Ceresit CM 11 PLUS - najnowszego produktu do mocowania gresu.

Teraz każdy sam będzie mógł wypróbować świetne właściwości robocze nowej zaprawy - naprawdę warto! Specjalne wypełniacze ułatwiają pracę z materiałem przyspieszając tym samym etap klejenia. Wielki PLUS tej zaprawy! Pamiętajmy o tym, że wilgotność betonu, jastrychów, tradycyjnych tynków nie może być większa niż 4%, podłożu anhydrytowego: 0,5%, a gipsowych: 1%. Nierówności do 5 mm można dzień wcześniej wypełnić na jakość podłoża. Do prac przystępujemy w momencie, gdy jest ono równe, nośne, zwarte i wolne od substancji zmniejszających przyczepność: tłuścizn, bitumów i pyłów. Te nasiąkliwe - płyty gipsowo-kartonowe czy beton komórkowy trzeba zagruntować, używając do tego preparatu Ceresit CT 17 i poczekać aż powierzchnia wyschnie - czyli co najmniej 2

godz. Podłoża anhydrytowe, gipsowe oraz mocne i dobrze przyczepne powłoki malarskie szlifujemy papierem ściernym, odkurzamy a następnie także gruntuje przy użyciu preparatu Ceresit CT 17. Pamiętajmy o tym, że wilgotność betonu, jastrychów, tradycyjnych tynków nie może być większa niż 4%, podłożu anhydrytowego: 0,5%, a gipsowych: 1%. Nierówności do 5 mm można dzień wcześniej wypełnić na jakość podłoża. Do prac przystępujemy w momencie, gdy jest ono równe, nośne, zwarte i wolne od substancji zmniejszających przyczepność: tłuścizn, bitumów i pyłów. Te nasiąkliwe - płyty gipsowo-kartonowe czy beton komórkowy trzeba zagruntować, używając do tego preparatu Ceresit CT 17 i poczekać aż powierzchnia wyschnie - czyli co najmniej 2

godz. Podłoża anhydrytowe, gipsowe oraz mocne i dobrze przyczepne powłoki malarskie szlifujemy papierem ściernym, odkurzamy a następnie także gruntuje przy użyciu preparatu Ceresit CT 17. Pamiętajmy o tym, że wilgotność betonu, jastrychów, tradycyjnych tynków nie może być większa niż 4%, podłożu anhydrytowego: 0,5%, a gipsowych: 1%. Nierówności do 5 mm można dzień wcześniej wypełnić na jakość podłoża. Do prac przystępujemy w momencie, gdy jest ono równe, nośne, zwarte i wolne od substancji zmniejszających przyczepność: tłuścizn, bitumów i pyłów. Te nasiąkliwe - płyty gipsowo-kartonowe czy beton komórkowy trzeba zagruntować, używając do tego preparatu Ceresit CT 17 i poczekać aż powierzchnia wyschnie - czyli co najmniej 2

godz. Podłoża anhydrytowe, gipsowe oraz mocne i dobrze przyczepne powłoki malarskie szlifujemy papierem ściernym, odkurzamy a następnie także gruntuje przy użyciu preparatu Ceresit CT 17. Pamiętajmy o tym, że wilgotność betonu, jastrychów, tradycyjnych tynków nie może być większa niż 4%, podłożu anhydrytowego: 0,5%, a gipsowych: 1%. Nierówności do 5 mm można dzień wcześniej wypełnić na jakość podłoża. Do prac przystępujemy w momencie, gdy jest ono równe, nośne, zwarte i wolne od substancji zmniejszających przyczepność: tłuścizn, bitumów i pyłów. Te nasiąkliwe - płyty gipsowo-kartonowe czy beton komórkowy trzeba zagruntować, używając do tego preparatu Ceresit CT 17 i poczekać aż powierzchnia wyschnie - czyli co najmniej 2

kategoria	produkt	opakowanie	liczba punktów
produkty do układania płytek ceramicznych	ZA	25 kg	1
	CM 11	5 kg	2
		25 kg	5
		30 kg	5
	CM 11 PLUS	25 kg	6
	CM 12	25 kg	6
	CM 13	30 kg	6
	CM 13	25 kg	7
	CM 15	25 kg	7
	CM 16	25 kg, 30 kg	8
	CM 17	5 kg	3
	CM 17	25 kg, 27,5 kg, 30 kg	10
	CM 17 STOP DUST	25 kg	10
	CM 18	18 kg	10
CE 40 aquastatic	2 kg	3	
CE 40	5 kg	5	
CE 43 Grand ESH	5 kg	5	
CL 51 Express	5 kg	7	
	15 kg	15	
posadzki i grunty	CN 69	25 kg	6
	CN 72	25 kg	6
	CN 76	25 kg	9
	CN 83	25 kg	4
	CN 87	25 kg	3
		1 kg	3
	CN 94	5 kg	8
		10 kg	14
	CT 7	1 l	1
		5 l	4
		2 l	4
	CT 17	5 l	8
		10 l	14
	zaprawy	CT 22	30 kg
CT 32		25 kg	1
CT 33		25 kg	1
CX 5		5 kg	1
		25 kg	3
CT 34		25 kg	7
CT 35		25 kg	5
CT 42		15 l	13
CT 44		15 l	13
CT 48		3,5 l	4
		18 l	16
CT 49 Silix XD*		15 l	18
CT 54		3,5 l	4
		15 l	15
systemy ociepleń	CT 60, CT 63, CT 64	25 kg	10
	CT 72, CT 73, CT 74, CT 75	25 kg	15
	CT 77	25 kg	13
	CT 83	25 kg	2
	CT 85	25 kg	3
	CT 87	25 kg	6
	ZS	25 kg	1
	ZU	25 kg	2
	CT 98	5 l	12
	CT 137	25 kg	5
	CT 174, CT 175	25 kg	13
	CT 180	25 kg	2
	CT 190	25 kg	3
	CT 99	0,5 l	1
	1 l	2	
hydroizolacje	CR 65	25 kg	3
	CR 90 Crystaliser	25 kg	10
	CR 146	8 l + 24 kg	15

Pierwsze kroki w zawodzie

Wariacje na gips i karton

Lazienkę można uatrakcyjnić i uczynić jeszcze bardziej funkcjonalnym pomieszczeniem wieloma metodami. Jedną z prostszych i łatwiejszych jest wykorzystanie tzw. systemów suchej zabudowy.

Systemy takie składają się ze ścianek albo innych elementów z płyt gipsowo-kartonowych (g-k), zamocowanych do rusztu z blaszanych kształtowników. Zbudowane w ten sposób ścianki są lekkie – można je więc stawiać w praktycznie dowolnym miejscu, bez dokonywania skomplikowanych obliczeń wytrzymałościowych. Co więcej, praca przy nich jest prosta i nie wymaga szczególnych narzędzi. Może się więc za nią wziąć każdy, kto lubi trochę pomajsterkować. W łazience ścianka z płyt g-k najczęściej wydziela się kabine prysznicową z brodzikiem. Takimi płytami łatwo i tanio można także obudować wannę. Przedzielenie większej łazienki niską

ścianką pozwoli wyodrębnić w niej część bardziej intymną, z pozostawieniem swobodniejszego dostępu np. do umywalki. Przy okazji zyskuje się dodatkowe miejsce na łazienkowe drobiazgi. We współczesnych mieszkaniach pionowe instalacyjne często są umieszczone na ścianie, co wygląda po prostu nieładnie. Rury także można ukryć za zmyślnymi ściankami g-k. Coraz większą popularność zyskują bar- dzo praktyczne zestawy instalacyjne, zwane też steżakami. Na specjalnej konstrukcji stalowej rozmieszczone są elementy doprowadzające wodę i odprowadzające ścieki, czasami również spłuczka. Jeśli taką konstrukcję obuduje się płytami g-k, można na niej zawieszic

umywalkę albo deskę sedesową (w tym drugim wypadku w budowie zamocowuje się także przycisk do spuszczenia wody). Takie zamocowanie ceramiki sanitarnej zapewnia swobodny dostęp do podłogi na całej powierzchni łazienki. Nie ma więc trudno dostępnych zakamarków – i łatwo jest utrzymać czystość. Wszystkie płyty g-k można pokrywać płytami ceramicznymi (glazurą), tak więc wygląda po prostu ładnie. Jest jednak pewien szkopuł.

Folia i taśma przeciw wilgoci

Ukryte pod glazurą płyty g-k nie są w pełni odporne na wodę. Sprzedawcy oferują wprawdzie płyty, które nazywają wodoodpornymi (takie właśnie się zaleca do pomieszczeń mokrych, do których należą łazienki), ale producenci są ostrożniejsi i nazywają je impregnowanymi. Impregnacja poprawia odporność materiału na działanie wody, ale nie uszczelnia go całkowicie. Dlatego przy urządzaniu łazienki płyty trzeba dodatkowo zabezpieczyć. Jednym z prostszych sposobów jest pokrycie ich tzw.

plynną folią Ceresit CL 51, czyli elastyczną powłoką przeciwwilgociową. Ma postać płynu gotowego do użycia. Dwie jej warstwy nakłada się na płyty g-k pedzłem lub wałkiem, w odstępie godzinnym. Łączna grubość warstwy preparatu powinna wynieść 1-1,5 mm. Ewentualne drobne spekania nie szkodzą – folia je pokryje. Jedynie w narożach, na krawędziach, przy przejściach rur itd. jej elastyczność może się okazać niewystarczająca. W tych miejscach trzeba ją wzmocnić specjalną taśmą uszczelniającą Ceresit CL 152. Weiska się ją na świeżo w pierwszą warstwę przepyony i przykrywa warstwą drugą.

Fuga i silikon pomogą uszczelnić

Żeby łazienka była „wodoodporna” w stu procentach, trzeba zadbać o szczelność warstwy płytek ceramicznych. Szczeliny między nimi powinny się starannie wypełnić fugą mineralną, najlepiej taką, która po pierwsze jest odporna na wnikanie grzybów i pleśni. Takie właściwości posiada fuga Ceresit CE 40 Aquastatic z formułą MicroProtect. Tam, gdzie ścianka z płyt g-k styka się z podłogą lub zwykłą ścianą, mineralna fuga nie da rady ewentualnym naprężeniom. Dlatego w tych miejscach stosuje się elastyczny silikon sanitarny – taki jak Ceresit CS 25.

Dla profesjonalistów

Żadnych niedoskonałości – płytki równej wysokości

Płytki idealnie wypoziomowane? Dzięki bardzo tanemu i prostemu w użyciu systemowi trudne stało się łatwe! Rynkowa nowinka firmy Rubi to spore ułatwienie pracy dla nas – glazurników, a dla klientów – więcej satysfakcji z efektu idealnie równo ułożonych płytek. Każdy, choćby najlepszy, najbardziej doświadczony glazurnik, choć raz zapewne w historii swoich prac doświadczył całkowitej bezradności, obserwując efekt zapadania się ciężkich płytek (np. gresowych) o dużym formacie) w np. niedostatecznie gęstej zaprawie. Niby w niektórych miejscach różnice poziomów między płytkami nie przekraczały milimetra, jednak dla wielu z nas – zwłaszcza tych, którzy określają siebie mianem pedantów i perfekcjonistów – jawiło się to jako karygodny błąd w sztuce płytkarskiej. Teraz jest już sposób na to, by wyeliminować każde niedokładności we wspólnej płycie wysokości.

Hiszpański producent narzędzi dla glazurników i budowlanców wprowadził do oferty system szybkiego poziomowania płytek. Jego głównym elementem są plastikowe stopki z wystającą do góry ząbkowaną taśmą dociskową oraz kapturkami. Stopki układają się bezpośrednio na zaprawie, tak by wystająca z nich taśma trafiała w szczelinę między sąsiadującymi płytkami. Po ułożeniu dwóch płytek obok siebie na taśmę nakłada się plastikowy kapturek i dociska do powierzchni sąsiadujących ze sobą płytek specjalnymi „kombinerkami”. Docisk kapturka powoduje, że obie płytki ustawiane są na jednakowym poziomie. Wystające taśmy i kapturki wyrzyna się tymi samymi obcęgami po zaschnięciu zaprawy klejącej. Kapturki są wielokrotnego użytku (do 25 razy). Żeby system działał prawidłowo, stopki z kapturkami trzeba rozmieszczać co 150-250 mm na każdej krawędzi płytki, pamiętając, by w miejscu, gdzie zbiegają się narożniki terakoty, zamocować ją się narożniki terakoty, zamocować ją 4 stopki. Łatwo więc przeliczyć, że na metr kwadratowy podłogi z płytek o wymiarach 30 x 30 cm potrzebujemy dokładnie 42 stopki i tyle samo kapturków. Dla płyt o wymiarach 120 x 60 użyjemy zaledwie 10 sztuk akcesoriów. Jakże się zalety korzystania z systemu do szybkiego poziomowania płytek? Przede wszystkim stopki i kapturki pozwalają

uzyskać praktycznie idealnie poziomą powierzchnię. Nie tylko umożliwiają precyzyjnie ustalić położenie każdego elementu terakoty, ale również stabilizują ją w czasie twardnienia kleju. Wydawać by się mogło, że układanie kolejnych elementów poza krzyżkami dystansowymi może powodować wydłużanie czasu pracy, jednak w rzeczywistości system Rubi skraca go. Eliminuje bowiem możliwość położenia płytki na nieodpowiedniej wysokości. Nie trzeba już odrywać płyt, bo różnice w wysokości są zbyt widoczne. Zdarza się to często, kiedy mocowane są duże elementy, gdzie równomierne rozłożenie kleju decyduje o estetycznym wykonaniu pracy. Poza tym zespolenie sąsiadujących płytek przy pomocy plastikowych elementów unieemożliwia wciągnięcie jednej lub obu krawędzi przez twardniejącą zaprawę. Nie zdarzy się więc, że będziemy zmuszeni skuwać z podłoża często drogi materiał. Stopki i kapturki bardzo się także przydadzą przy wykładaniu powierzchni granitem lub marmurem. System zapewnia taką dokładność prac, że można śmiało zrezygnować z późniejszego szlifowania.

FACHOWE PORADY

Ochrona przed wilgocią

Będę wykonywał dwie łazienki w gresie. Poinformowany zostałem, że w obu montowane mają być kabiny typu walk-in. Jakie zabiegi powinienem zastosować, aby zmniejszyć ryzyko podchodzenia wilgoci pod płytki?

Niewtajemniczonym najpierw wyjaśnijmy, czym jest kabina prysznicowa typu walk-in. Nowoczesne kabiny prysznicowe mają coraz oszczędniejszą formę, a często są to zaledwie tafle szkła, oddzielające natrysk od reszty pomieszczenia. Do takich kabin „wspacrowuje się” bez żadnych przeszkód po drodze – stąd ich angielska nazwa. Takie kabiny często nie mają żadnych brodzików, a jedynie wpust w podłodze, albo brodzik jest niziutki, ledwo odstający od ziemi. Najczęściej wygląda ona tak, jakby natrysk od reszty łazienki oddzielała niemal niewidzialna przegroda. Ma ona chronić pomieszczenie przed zalaniem, a jednocześnie dawać efekt większej przestrzenności łazienki. No i jest bardzo modna! Takie rozwiązanie jest więc godne polecenia zwłaszcza w niewielkich łazienkach. Najprostszym sposobem na taką aranżację jest wstawienie grubej (6-8 mm), hartowanej szyby mocowanej do podłogi i ściany lub sufitu. Producenci proponują też gotowe minimalistyczne kabiny, często pozbawione otwieranych drzwi – mają one wówczas tylko otwartą przestrzeń do wchodzenia. Aby zachować ich przejrzystość, tafle szkła często zabezpieczone są powłoką utrudniającą osadzenie się kamienia. Aby prawidłowo przygotować podłogę i okładzinę pod kabiny typu walk-in, musimy przede wszystkim zadbać o szczelność poszczególnych warstw. Podstawowym wymogiem dla podłoża jest to, aby było ono równe, suche, wytrzymałe i wolne od substancji zmniejszających przyczepność. W pierwszej fazie należy więc zagruntować je preparatem głęboko penetrującym Ceresit CT 17. Na powierzchni ścian w miejscach narażonych na wzmoczone oddziaływanie wilgoci nakładamy folię izolacyjną Ceresit CL 51 (ewentualnie powłokę uszczelniającą Ceresit CR 65 lub CL 50). Przed nalożeniem pierwszej warstwy izolacji w naroża, przejścia rur, w zamian należy wkleić taśmę uszczelniającą Ceresit CL 152, Ceresit CL 62 lub fizele. Następnie kontynuujemy proces uszczelniania, nakładając drugą warstwę folii izolacyjnej Ceresit CL 51.

Płytki ceramiczne układamy na zaprawie elastycznej – takiej jak Ceresit CM 11 PLUS, Ceresit CM 12 „Elastic Gres” lub Ceresit CM 13 „Express”. Stosowane w takich miejscach fugi muszą stanowić maksymalną barierę dla rozwoju grzybów i pleśni. Doskonałym rozwiązaniem będą więc spoiny Ceresit CE 40 Aquastatic (wąska) lub Ceresit CE 43 Grand'Elite (szeroka) z możliwością dodatkowego zabezpieczenia fugi przy użyciu impregnatu silikonowego Ceresit CT 10. Miejsca połączeń na styku jastrychu ze ścianą idealnie będzie wypełnić poliuretanem Ceresit CS 29 na oparciu ze sznura Ceresit CS 40. W miejscach przejść rur czy połączeń płytek ze stolarką spoiny wypełniamy pianką poliuretanową Ceresit CS 29 lub silikonem sanitarnym Ceresit CS 25.

Dział Techniczny
Henkel Polska

A to ciekawe...

Kochliwy

Hindus Ziona Chana ma 66 lat, 39 żon, 94 wnucząt i 33 wnuczki. Zapewnia, że nie miałby nic przeciwko kolejnym małżonkom. Wszyscy mieszkają w trzypiętrowym budynku ze 100 pokojami w przysiółku lokalnej chrześcijańskiej sekty religijnej „Chana”, która zezwała na poligamię. Współ- - Poślubiłem kiedyś 10 kobiet w ciągu jednego roku - opowiada Chana indyjskim mediom. Jego sąsiedzi mówią, że zawsze ma koło siebie siedem, osiem małżonek. Żony mają osobną, wspólną sypialnię, sąsiadującą z prywatną sypialnią Chany. Jego synowie z żonami i dziećmi mieszkają w osobnych pokojach, natomiast kuchnia jest dla całej rodziny wspólna. Żony gotują na zmianę, a córki zajmują się sprzątnięciem i praniem. Głównym zajęciem mężczyzny jest rolnictwo. Ta 167-osobowa rodzina spożywa około 90 kg ryżu i 60 kg ziemniaków dziennie. Są samowystarczającym człowiekiem, mając wokół siebie tyle kobiet, które się o niego troszczą. Swą pierwszą żonę, starszą od siebie o trzy lata, poznał, gdy miał 17 lat.

Ponaddzwiękowa furgonetka

Kierowca furgonetki z okolic Brindisi, na południu Włoch, otrzymał pocztą mandat za to, że pędził autem z prędkością... 1230 km/h, podczas gdy dopuszczalna prędkość na drodze, którą jechał, wynosi według dokumentu - 1078 km/h. Kiedy odbiorca tego zdumiewającego mandatu, sporządzonego na podstawie fotoradaru, doszedł do osobliwości włoskie media, zwracając ich uwagę na to, że kierowcy zarzucono, że przekroczył prędkość dźwięku (ok. 1215 - 1230 km/h w zależności od parametrów środowiska). Przedstawiciel stowarzyszenia Giovanni D'Agata odpowiedział: „Wie wierzyliśmy, póki nie zobaczyliśmy na własne oczy mandatu, jaki otrzymał właściciel środka lokomocji, który - o ile nam wiadomo - nie jest samolotem”. Stowarzyszenie pod nazwą Obrona Konsumenta uznało ten mandat za kolejny przykład częstego, wadliwego funkcjonowania fotoradarów i podobnych systemów pomiarów prędkości na włoskich drogach, co - jak zauważono - prowadzi do takich właśnie absurdów.

Uciek z szpitala, znalazł pracę w szkole

Chory na schizofrenię Irlandczyk, poszukiwany za pchnięcie nożem w szyję kolegi z pracy, znalazł pracę w dwóch francuskich szkołach - donosi reuters.com. 26-letni Lewis Alexander Mawhinney uciekł w listopadzie zeszłego roku ze szpitala psychiatrycznego, gdzie przebywał trzy lata w związku z napaścią na kolegę z pracy. Lekarze zdiagnozowali go jako „niebezpiecznego schizofrenika”. Mężczyzna udał się do Francji, gdzie podjął pracę w dwóch gimnazjach jako nauczyciel języka niemieckiego. Zaniepokojenie władz szkół wzbudziło jego dziwne zachowanie, po miesiącu został zwolniony. Tydzień później do dyrekcji szkoły trafiły dokumenty z policji opisujące zbieg. - Podczas zatrudniania dotrzyaliśmy wszystkich procedur - twierdzi rzeczniczka jednej ze szkół. - Pan Mawhinney wypadł dobrze podczas rozmowy i miał odpowiednie kwalifikacje. Uczniowie nie skarżyli się na jego zachowanie - dodała. Zbieg przebywa obecnie w jednym ze szpitali w południowej Francji. Twierdzi, że jest agentem brytyjskiego kontrwywiadu. Jak podaje reuters.com, często nosił rękawiczki, by nie zostawiać odcisków palców.

Podróż życia w bardzo dziwnym towarzystwie

Pewien Kanadyjczyk zostawił żonę w domu, a sam wybrał się w podróż po świecie w towarzystwie sześciu silikonowych lalek rodem z sex-shopu - donosi orange.co.uk. 57-letni Dave Hockey twierdzi, że jego żona nie miała nic przeciwko jego kosztującej ponad 70 tys. zł. podróży. Jak do tej pory zwiedził już Wielką Brytanię, USA i rodzinną Kanadę. Jako gara. - Moja żona wie, że to moje hobby i nigdy nie zamieniłbym jej na ważący 40 kg kawałek silikonu - uspokaja Dave. Podczas podróży spotyka się z innymi właścicielami lalek i zabiera własne na przejażdżki konne, motocyklowe czy skoki ze spadochronem. - Pierwszą lalkę kupiłem w 2006 roku i bardzo mi się spodobała. Każdy, kto twierdzi, że nie są one atrakcyjne, po prostu kłamie - twierdzi Kanadyjczyk. Każda z jego silikonowych przyjaciółek ma swoje własne imię: Jessica, Gabrielle, Jocelyn, Lilly, Ruby, Jenny i Bianca - podaje orange.co.uk.

Imiona jak znamiona

Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego nie krył zdziwienia, kiedy rodzice nowonarodzonego chłopca postanowili nadać mu imię Kermil. Skontaktował się więc z Radą Języka Polskiego. Ta uznała imię kojarzące się z rozrywkową żabą z Muppet Show za ośmieszające. Urzędy Stanu Cywilnego z całej Polski propozycji imion dla dzieci. Pomysłowość w nazywaniu najmłodszych Polaków nie zna granic! Pewni rodzice chcieli, żeby ich córka nazywała się Hosanna. Językoznawcy nie zna granic! - Wskutek podkomicy. Mówiąc innymi słowami: hosanna nie nadaje się na imię dziewczynki, bo w zestawieniu z nią musi wywoływać efekt „chwalcie Pana/Jahwe” - napisali w opinii polonisci z BJP. Rodzice pytali także o imiona: Akira, Leo, Lisev, India, Jagienka, Kika, Ludon, Tiara, Viktor i Vitold. W tych przypadkach Rada także nie wyraziła zgody. - Ostateczną decyzję o zarejestrowaniu imienia podejmuje kierownik Urzędu Stanu Cywilnego. My nie wydajemy zakazów, ani nakazów, wydajemy jedynie opinię o wybranych imionach. Zazwyczaj negatywne opinie odnoszą się do imion, z których nie można wywnioskować płci dziecka - powiedział dr Katarzyna Kłosińska, sekretarz Prezydium Rady Języka Polskiego. Rada, przy pisaniu opinii, kieruje się art. 50 ustawy o wyborze dla dziecka więcej niż dwóch imion, imienia ośmieszającego, nieprzyzwoitego, w formie zdrobniałej oraz imienia niepozwalającego odróżnić płci dziecka”.